

vůbec bez ohledu na to, na jakém podkladě se vydávají. Ustanovení odst. 2 čl. 81 jazyk. nař. vydané na podkladě zmocnění daného státní moci výkoné cit. předpisem, pak zní: »V obcích, jež mají podle posledního soupisu lidu aspoň 3.000 obyvatelů, budiž vyhláška vydána vždy také jazykem čsl.« Je tedy i toto ustanovení všeobecné povahy a týká se veřejných vyhlášek obcí vůbec.

Tvrdí-li tedy stížnost, že ustanovení § 3 odst. 3 jazyk. zák. a tudíž i čl. 81 odst. 2 jazyk. nař. se vztahuje jen na veřejné vyhlášky vydávané obcí na podkladě zákonného předpisu a že je proto na sporný případ nepoužitelné, když vyhlásování programu zasedání obecního zastupitelstva děje se toliko na podkladě jednacího řádu, jež si zastupitelstvo obce samo vydalo, a to tím více, že jednací řád ten nemá ustanovení, že vyhlášení programu se má státi také v jazyku státním, a snaží-li se svrchu citovanými vývody dokázati nesprávnost výroku žal. úřadu, že předpisem odst. 3 § 3 jazyk. zák. nebyly státní moci výkoné pro stanovení jazyka veřejných vyhlášek položeny žádné meze, činí tak proti jasnému znění cit. ustanovení.

### Č. 10.526.

**Zaměstnanci veřejní. — Samospráva okresní. — Řízení před nss-em: I. Domáhá-li se výpomocný zřízenec okresní uznání, že podle § 10 zák. č. 125/27 přešel do státní služby jako zřízenec definitivní, je proti rozhodnutí poslední stolice správní přípustná stížnost na nss. — II. K výkladu § 10 odst. 1. věty druhé zák. č. 125/27 Sb.**

(Nález ze dne 10. května 1933 č. 19.103/32.)

**V ě c:** Rudolf Ch. v H. (adv. Dr. Egon Horner z Prahy) proti ministerstvu vnitra (vrch. odb. r. Dr. Kar. Kopecký) o úpravu služebního poměru.

**V ý r o k:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**D ů v o d y:** Výnosem z 23. listopadu 1928 schválil zsv v Praze podle § 212 zák. č. 103/26 usnesení osk v H. z 23. února 1927, jímž st-l, který byl dosud smluvním sluhou, byl ustanoven definitivním zřízencem okresním a přiznáno mu služné III. platové stupnice zřízenecké 2. stupně s příslušným činovným a přídavkem na děti s platností od 1. dubna 1927. Okresní úřad v H., k němuž cit. výnos zsv-u došel dne 6. prosince 1928, intimoval jej st-li výměrem z 10. prosince 1928, doručeným dne 11. prosince 1928.

Mezi tím oznámil zem. úřad v Praze dekretem z 1. prosince 1928 st-li, že podle § 10 odst. 1 věta 2 zák. č. 125/27 a) zák. č. 92/28 o organizaci politické správy přechází dnem 1. prosince 1928 do státní služby se všemi platovými a služebními právy a nároky, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 odst. 1 a 3 plat. zák. č. 103/26 a že je přidělen další službou okr. úřadu v H. Tento dekret byl Rudolfu Ch. doručen dne 3. prosince 1928, načež téhož dne vykonal Rudolf Ch. služební přísahu.

Dekretem zem. úřadu v Praze z 21. června 1929 byl st-li v důsledku toho, že dekretem z 1. prosince 1928 byl převzat do státní služby se všemi dosavadními platovými a služebními právy a nároky podle § 10



odst. 1 věty druhé zák. č. 126/20 ve znění zák. č. 125/27 a zák. č. 92/28 o organizaci politické správy přiznán dnem 1. prosince 1928 plat 650 Kč měsíčně jakožto smluvní mzda za služby konané st-lem ve smluvním služebním poměru. Dále v dekretu uvedeno, že usnesením osk v H. z 23. února 1927 bylo st-li sice propůjčeno nově systemisované místo zřízení III. plat. stupnice a přiznány služební požitky 2. stupně této stupnice od 1. dubna 1927 s nárokem na příští zvýšení od 1. července 1928. Toto usnesení bylo schváleno zsv-em výnosem z 27. listopadu 1928, avšak tak pozdě, že propůjčení nově systemisovaného místa st-li doručením dekretu ve smyslu odst. 2 § 136 plat. zák. nemohlo se usk-í v H. státi včas, t. j. ještě za její existence do 30. listopadu 1928. Po této době nemohlo již místo to více býti st-li propůjčeno ani novým okr. úřadem, poněvadž jsouc systemisováno pro usk-i zaniklo současně se zrušením jejím. O propůjčení systemisovaného místa st-li by se mohlo jednati teprve až bude uskutečněna nová systemisace míst pro nové politické úřady. Do té doby zůstane st-l ve smluvním poměru služebním, v jakém byl u býv. osk.

V odvolání dovozoval st-l, že obsah dekretu si odporuje, neboť na jedné straně je deklarováno, že st-l byl do státní služby převzat se všemi platovými a služebními nároky, na druhé straně však ihned tato jeho práva a nároky byly okleštěny, a že zem. úřad nesprávně si vyložil předpis § 138 plat. zák. č. 103/26.

Min. vnitra nař. rozhodnutím odvolání zamítlo z těchto důvodů: Býv. osk v H. se usnesla ve schůzi dne 23. února 1927 na tom, aby st-l, jenž 1. května 1924 vstoupil do služeb zastupitelského okresu h.-ckého jako smluvní sluha, jmenován byl definitivním okresním zřízencem na nově systemisované služební místo se služebním platem III. platové stupnice zřízenecké podle obdoby plat. zák. č. 103/26. Osk se tím tedy usnesla na jeho ustanovení ve služebním poměru, na který se až do 1. prosince 1928, kdy nabyl účinnosti zák. o organizaci politické správy, vztahovala ustanovení zák. ze 17. prosince 1919 č. 17 Sb. z r. 1920 a tudíž i § 8 tohoto zák., jenž stanovil, jakým formálním náležitostem musí vyhovovati správní akt, jímž se zřízenec trvale ustanovuje ve službách zastupitelského okresu (arg. nadpis k §§ 6—9 cit. zák.). Z osobních spisů st-lových však vysvítá, že na podkladě zmíněného usnesení osk z 23. února 1927, jež bylo zsv-em podle § 212 plat. zák. schváleno teprve dne 21. listopadu 1928, nebyla st-li přede dnem 1. prosince 1928, kdy podle § 10 odst. 1 věty 2 zák. o organizaci politické správy přešel do státní služby, listina o jmenování po rozumu § 8 zák. č. 17/20, vůbec vydána; jeho trvalé ustanovení definitivním zřízencem zastupitelského okresu h.-ckého podle usnesení osk z 23. února 1927 nebylo tudíž provedeno způsobem a ve formě zákonem předepsané do dne účinnosti zákona o organizaci politické správy, tímto dnem pak v důsledku st-lova přestupu do státní služby a v důsledku ustanovení § 10 odst. 4 zák. o organizaci politické správy zanikla již působnost býv. osk resp. jejího právního nástupce (§§ 4 a 9 cit. zák.) v záležitostech týkajících se služebního poměru st-lova. Zmíněné usnesení osk z 23. února 1927 zůstalo tudíž v důsledku toho, že mu řečená komise ještě v oboru své působnosti nedala zákonem předepsanou konkrétní vnější formu, nevycházející st-li vůbec ustanovovací listinu podle § 8 zák. č. 17/28, pouhým inter-



ním, vůči st-li právní moci neschopným jednostranným projevem, který sám o sobě ani osk-i resp. jejího právního nástupce nějak právně zavázati, ani pro st-le nijakých práv založiti nemohl. Nelze tudíž míti za to, že st-li v den 1. prosince 1928, kdy přešel do státní služby podle § 10 odst. 1 věty 2 zák. o organizaci politické správy, příslušela nějaká služební a platová práva a nároky podle usnesení osk v H. z 23. února 1927 a že s těmito právy a nároky přestoupil do státní služby podle cit. zákonného ustanovení.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané nss uvážil:

St-l se v řízení správním domáhal a domáhá se také ve stížnosti na nss v podstatě toho, aby bylo uznáno, že podle ustanovení § 10 odst. 1 věty 2 zák. č. 125/27 přešel dne 1. prosince 1928 do státní služby jako definitivní okr. zřízenec, neboť toto služební postavení mu příslušelo na základě usnesení osk v H. z 23. února 1927, schváleného podle § 212 odst. 6 plat. zák. zsv-em v Praze usnesením z 21. listopadu 1928. Konečným cílem, kterého snaží se st-l dosíci, jest, aby byl uznán ve státním služebním poměru zřízencem definitivním, a to zřízencem, na nějž se vztahují předpisy služební pragmatiky státních zaměstnanců z r. 1914, tedy zaměstnancem veřejnoprávním, a brání se st-l tomu, aby byl považován za zaměstnance smluvního, za nějž jej pokládají zem. úřad i min. vnitra. Jádrem sporu, vzneseného před úřad správní i před nss, je tudíž otázka, zdala na st-le jest ve služebním poměru státním pohližeti jako na veřejnoprávního zřízence v postavení definitivním nebo ne. Jde tedy o spor, k jehož řešení byly povolány úřady správní a o výrok, který podle § 2 zák. o ss přísluší ke stížnosti přezkoumati nss-u. — —

St-l opírá svůj nárok na uznání definitivního služebního postavení ve službě státní o skutečnost, že již v den 1. prosince 1928, kdy přešel do služby státní, byl definitivním zřízencem okresním a že tento znak definitivnosti přešel podle ustanovení § 10 odst. 1 věty 2 zák. č. 125/27 jako nabyté služební právo také na služební poměr st-lův u státu. — Zem. úřad i min. vnitra jsou toho náhledu, že st-l v době přechodu do státní služby dne 1. prosince 1928 definitivním zřízencem okresu nebyl, poněvadž příslušný dekret o ustanovení definitivním okresním zřízencem byl mu doručen teprve potom, když přišel do služby státní.

Ze správních spisů plyne a je ostatně nesporno, že osk v H. se dne 23. února 1927 usnesla, ustanoviti st-le definitivním okresním zřízencem, ale že dekret o tomto ustanovení st-li nevydala, nýbrž žádala dříve ve smyslu předpisu § 212 odst. 6 plat. zák. č. 103/26 o schválení systemisačního usnesení u zsv v Praze. Zsv schváliv toto usnesení oznámil to osk-i v H. výnosem z 23. listopadu 1928. Výnos ten však došel do H. teprve dne 6. prosince 1928, tedy již v době, kdy přestala působnost osk v důsledku vstoupení v účinnost zák. o organizaci politické správy, a byl dodán okr. úřadu v H., který intimoval st-li dekret o propůjčení systemisovaného místa definitivního zřízence samosprávního okresu dne 11. prosince 1928.

Usnesení osk dělo se podle ustanovení bodu 5. instrukce pro osk, vydané zsv-em v Praze v dohodě se zsp-ou dne 26. ledna 1920 ve schůzích neveřejných, leč by šlo o jednání o rozpočtu a účtech okresních. Bylo proto i usnesení osk z 23. února 1927 o jmenování st-le definitivním zřízencem okresním a o žádosti za schválení systemisace místa st-li



propůjčeného, pouhým vnitřním děním úředním až do té doby, dokud st-l nebyla doručena listina o jmenování ve smyslu § 8 zák. č. 17/20 a to se nesporně stalo teprve dne 11. prosince 1928.

St-l sice ve stížnosti tvrdí, že již ode dne 1. dubna 1927 měl požitky definitivního zřizence a že o jmenovacím aktu resp. jeho schválení zsv-em byl služebně zpraven svým představeným již dne 23. listopadu 1928. Tyto skutečnosti nebyly však uvedeny ve st-lově odvolání k žal. úřadu a nejsou ani patrný ze správních spisů. Žal. úřad neměl tudíž možnosti vzít tyto okolnosti tvrzené teprve ve stížnosti k nss, za podklad svého rozhodnutí, pročez musil také nss, jsa vázán ustanoveními §§ 5 a 6 odst. 1 svého zák., ponechat je mimo úvahu.

Stížnost dále tvrdí, že dekret o ustanovení st-le definitivním okr. zřizencem uznával právně účinným původně i zem. úřad sám, což st-l usuzuje z toho, že onen dekret byl od zem. úřadu vypraven již po dni 1. prosince 1928 a že nebyl ihned jako neplatný sistován. Ani v tom nelze stížnosti přisvědčiti, neboť zem. úřad doručením výnosu zsv-u pouze dokončil úřední akt zsv-em započatý, k čemuž byl povolán tím, že podle § 5 organizačního zák. přešla naň působnost zsv-u, nelze však v pouhém doručení onoho výnosu o sobě spatřovati autoritativní projev zem. úřadu, že akt ten je způsobilý založiti nějaké materielněprávní účinky pro st-le.

Z uvedeného plyne, že dne 1. prosince 1928, kdy se uskutečnil přestup st-le do služby státní, nebyl st-l ještě definitivním zřizencem okresním a že nemohl tudíž do služebního poměru státního přejíti ve vlastnosti zřizence definitivního, nýbrž v tehdejší dosud trvajícím postavení zaměstnance smluvního. K definitivní úpravě st-lova služebního poměru jako zaměstnance státního mohlo pak dojít teprve na základě ustanovení části druhé a části čtvrté vl. nař. ze 7. listopadu 1930 č. 163 Sb., vydaného podle ustanovení § 10 zák. č. 125/27.

Po těchto úvahách nemohl nss nalézt, že žal. úřad posoudil spor po stránce právní nesprávně, uznal-li, že z usnesení osk v H. z 23. února 1927 a ze schvalovacího aktu zsv-u z 23. listopadu 1928 nemůže st-l dovozovati, že jeho služební poměr vůči státu je služebním poměrem definitivním, a zamítl proto stížnost pro bezdůvodnost.

#### Č. 10.527.

**Spolkové právo. — Dávky za úřední úkony:**  
[\* Spolku, utvořenému podle spolkového zákona z r. 1867, nelze předsat dávku za »projednání stanov« podle položky 46 tar. B dávkového řádu č. 254/1926, jestliže mu nebyla zároveň k jeho žádosti poskytnuta výhoda, aby se spolkovou činností podle projednaných stanov mohl započítati již před uplynutím lhůty § 6 odst. 2 spol. zák.]

(Nález ze dne 10. května 1933 č. 4225.)

V ě c: Spolek »Bund deutscher Hausbesitzervereine« v Ú. proti ministerstvu vnitra (odb. r. Dr. Viktor Haas) o dávku za úřední výkon.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.